

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2To/73/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6115010136
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6115010136.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov Mgr. Rudolfa Ďurtu a Mgr. Jána Bednára, v trestnej veci obžalovaného S. E., stíhaného pre pokračujúci prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr.zák. , na verejnom zasadnutí konanom dňa 1.októbra 2015, konajúc o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 2T/11/2015 zo dňa 17.06.2015, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie obžalovaného S. E. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd v Banskej Bystrici svojím rozsudkom sp.zn. 2T/11/2015 zo dňa 17.06.2015 rozhodol tak, že podľa § 41 ods. 3 Tr.zák. sa v rozsudku Okresného súdu Malacky, sp.zn. 3T/216/2012 z 13.04.2015 zrušuje výrok o treste a vine, ako aj nárok o náhrade škody týkajúci sa obž. S. E. a tento sa podľa § 221 ods. 1, 2 Tr.zák. odsudzuje pre pokračujúci prečin podvodu spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák. a to za skutky, ktorých sa dopustil tak, že v bode 1/ dňa 10.01.2012 v čase okolo 16.30 hod. spolu s neznámou ženou na presne nezistenom mieste, v motorovom, vozidle zn. Mercedes, nezisteného evidenčného čísla, striebornej farby, počas jazdy od ulice Kúpeľnej na Iľiašskú cestu v Banskej Bystrici, požiadali H. Y., nar. X. XX. XXXX, o požičanie finančnej hotovosti na zaplatenie poplatku vo FNsP F.D.Roosevelta v Banskej Bystrici v súvislosti s operáciou zraneného vodiča kamiónu - ich rodinného príslušníka, s Čím H. Y. súhlasil a finančnú hotovosť v sume 300 € odovzdal S. E. pred jeho domom, nachádzajúcim sa na Z. O. XXXX/XX v U. U. - Z., nakoľko keď im túto sumu odovzdal, ako záruku vrátenia požičaných finančných prostriedkov mu nechali uzamknutú náprsnú tašku čiernej farby s tým, že sa v nej nachádza hotovosť 10.000 USD, čo však nebola pravda, nakoľko v tejto sa nachádzali len papierové hygienické vreckovky a potom počas jazdy v uvedenom vozidle smerom od Iľiašskej cesty do FNsP F.D.Roosevelta, S. E. požiadali H. Y. o zapožičanie ďalších finančných prostriedkov v sume 1.000 €, na zaplatenie poplatku súvisiaceho s operáciou zranenej dcéry vodiča kamiónu, pričom H. Y. im opätovne dobrovoľne pred domom v mieste trvalého bydliska požičal ďalších 1.000 €, a následne po ceste vozidlom do nemocnice H. Y. požiadali o zapožičanie ďalších finančných prostriedkov v sume 2.000 €, na odtiahnutie havarovaného kamiónu a vyloženia tovaru z kamiónu, pričom H. Y. s tým súhlasil a pred budovou SC Európa, Na Troskách 25 v Banskej Bystrici, S. E. odovzdal finančné prostriedky vo výške 2.000 €, ktoré vybral z jeho vkladnej knižky v pobočke Slovenskej sporiteľne, pričom po príchode k FNsP F.D.Roosevelta v Banskej Bystrici, S. E. spoločne s doposiaľ neznámou ženou odlákali H. Y. od vozidla a obaja z miesta odišli, finančné prostriedky H. Y. nevrátili, čím týmto konaním S. E. s doposiaľ neznámou ženou spôsobili H. Y., nar. X. XX. XXXX, trvalé bytom Z. O. XXXX/XX, U. U. škodu vo výške 3.300 €, v bode 2/ po predchádzajúcej vzájomnej dohode v čase od 11.45 hod do 12.00 hod dňa 26. 1. 2012 po tom, čo sa v blízkosti zdravotného strediska na sídlisku Juh v meste Malacky s odsúdenou M. T. pristavili na osobnom motorovom vozidle ev. č. U pri poškodenom H. F., ktorý bol v tom čase na prechádzke, toho požiadali, aby si k nim sadol do auta a ukázal im cestu do nemocnice, v aute predstierajúc, že súrne potrebujú peniaze na zaplatenie operácie ich kamaráta z Českej republiky ležiaceho v nemocnici

v Malackách po dopravnej nehode, poškodeného presvedčili, aby im požičal peniaze na operáciu, na čo ich poškodený H. F. vzal do miesta svojho bydliska na T. XXX v J., kde im spoločne s manželkou J. X. požičali finančné prostriedky vo výške 300 €, ktoré mali doma a ďalšie vo výške 1.000 €, ktoré poškodená J. F. za uvedeným účelom vybrala z vkladnej knižky vedenej v Slovenskej sporiteľni, a.s. v Malackách, pričom im prisľúbili, že ešte dňa 26. 1. 2012 im požičanú sumu vrátia hneď po návrate z nemocnice v Malackách, za čo im obžalovaní dali doma ako zálohu tašku obsahujúcu papierové servítky, tvrdiac, že sa v nej nachádzajú doláre, ktoré im mali poškodení vydať pri vrátení sumy 1.300 €, po tašku sa obžalovaní nevrátili, požičané peniaze tiež nevrátili a s poškodenými prestali komunikovať, čím spôsobili škodu vo výške 1.300 €.

Za toto konanie bol obžalovaný S. E. následne okresným súdom odsúdený podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. 1), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 1, ods. 3, § 42 ods. 1 Trestného zákona k spoločnému súhrnnému nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona v rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1T/96/2013 z 11. 11. 2013 v spojení s uznesením Krajského súdu Žilina sp. zn. 3To/144/2013 z 19. 12. 2013 zrušil výrok o treste ako aj všetky rozhodnutia a opatrenia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ktoré sa týkajú odsúdeného S. E..

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obžalovaného zaviazal nahradiť škodu poškodeným a to H. Y., nar. X. XX. XXXX, trvale bytom Z. O. XXXX/XX, U. U. vo výške 3.300 € a H. F., nar. X. X.. XXXX, trvale bytom T. XXX, J., vo výške 1.300 €.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote ako osoba na to oprávnená cestou splnomocnenej obhajkyne podal odvolanie obž. S. E..

V písomných dôvodoch odvolania, ktoré za obžalovaného podala v tom čase jeho zvolená obhajkyňa, tento uviedol, že k trestnej činnosti sa priznal, urobil vyhlásenie a preto jeho odvolanie smeruje len voči trestu, ktorý mu bol za toto konanie uložený. Podľa názoru obžalovaného uložený trest považuje za represívny, keďže v súčasnosti vykonáva celkový trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov a 2 mesiace. Preto má za to, že v danom prípade možno považovať trest odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov ako trest spoločný, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu v Liptovskom Mikuláši za dostatočný a nie je potrebné mu ukladať ďalší trest tak, ako to urobil Okresný súd Banská Bystrica, ktorý fakticky zrušil tento rozsudok Okresného súdu v Liptovskom Mikuláši a uložil mu navyše ešte 16-mesačný nepodmienečný trest, celkovo dohromady 3-ročný trest odňatia slobody. Preto navrhol cestou svojej obhajkyne, aby Krajský súd v Banskej Bystrici zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložil obžalovanému podstatne miernejší trest odňatia slobody, prípadne ponechal v platnosti len 20-mesačný trest odňatia slobody tak, ako mu ho uložil OS v Liptovskom Mikuláši.

Obžalovaný vo svojom rukou písanom odvolaní uviedol v podstate to isté, čo jeho obhajkyňa, dodal, že sa priznal k spáchanej trestnej činnosti, urobil vyhlásenie, podľa jeho názoru Okresný súd v Banskej Bystrici mal zrušiť napadnutý rozsudok a všetky rozhodnutia k nemu smerujúce a nemal mu ukladať ďalší trest, ale mal mu ponechať v platnosti tie tresty, ktoré v súčasnosti vykonáva, skutky, ktorých sa dopustil, sú už z dlhšieho časového obdobia. Preto navrhol, aby bol napadnutý rozsudok zrušený, vec bola vrátená okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie, resp. aby boli zlúčené všetky jeho tresty do jedného spravodlivého rozsudku.

Na podklade podaného odvolania krajský súd vo veci nariadil verejné zasadnutie, na ktoré sa nedostavila zvolená obhajkyňa obžalovaného a následne táto súdu oznámila, že vypovedala plnú moc obž. E.. Preto súd obžalovanému ustanovil obhajcu, ktorý následne potom aj za obžalovaného doplnil ďalšie dôvody odvolania, v ktorých uviedol, že nesúhlasí s napadnutým rozsudkom, podľa jeho názoru okresný súd nesprávne postupoval, keď neskúmal, či nešlo o zbíhajúce trestné činy, resp. či nešlo o pokračujúce trestné činy a či okresný súd správne uložil súhrnný a spoločný trest. Obhajoba má za to, že trest 3 roky odňatia slobody je neprimerane prísny, keďže išlo len o prečin, obžalovaný je vo výkone trestu odňatia slobody, vykonávaná dĺžka trestu je dostatočná pre generálnu a individuálnu prevenciu a preto považuje uložené predchádzajúce tresty za dostatočné.

Na verejnom zasadnutí , kde potom súd konal o odvolaní obžalovaného, bola prítomná aj novozvolená obhajkyňa obžalovaného, ako aj ustanovený obhajca súdom, ktorý už tu vystupoval ako náhradný obhajca. Vo svojom záverečnom návrhu obhajkyňa obžalovaného v zhode s písomnými vyjadreniami a podaniami v odvolaniach uviedla, že uložený trest okresným súdom je neprimerane prísny, obžalovaný vykonáva dlhý trest odňatia slobody, je toho názoru, že na jeho nápravu a prevýchovu postačuje taký trest, ktorý v súčasnosti vykonáva a preto navrhla zrušiť napadnutý rozsudok a neukladať obžalovanému ďalší trest, zároveň navrhla skúmať, či obžalovaný nemal byť pre výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

V zhode s týmto návrhom sa vyjadril aj prítomný náhradný obhajca, že uložený trest je neprimerane prísny a obžalovanému postačujú tresty , ktoré v súčasnosti vykonáva.

S takýmito vyjadreniami obhajcov sa stotožnil v záverečnom návrhu obžalovaný S. E..

Naopak krajský prokurátor uviedol, že vzhľadom na kriminálnu minulosť obžalovaného navrhuje odvolanie zamietnuť.

Na podklade podaných odvolaní Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj všetky výroky, ktoré týmto rozsudkom boli napadnuté a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného S. E. nie je dôvodné.

Tak ako je to vyššie uvedené a aj zrejme z obsahu podaných odvolaní, odvolanie obžalovaného smerovalo len voči výroku o uloženom treste, resp. voči tomu, aby mu tento trest uložený nebol. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, kde teda priznal spáchanie trestnej činnosti a preto v tomto smere krajský súd ani napadnutý rozsudok nepreskúmaval, zameral sa len na výrok o uloženom treste a na to, či tento trest je zákonný a správny, resp. či obžalovaný v odvolaní neuvádzal skutočnosti, ktoré by bolo vhodné vziať v úvahu.

Z registra trestov, ktorý si zabezpečil krajský súd na obžalovaného vyplýva, že tento bol doposiaľ celkom 10-krát súdne trestaný, z toho 6-krát za prečin podvodu. Posledný trest , ktorý mu bol uložený tiež za prečin podvodu Okresným súdom vo Zvolene, je vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov, avšak je potrebné uviesť, že ide o súhrnný trest odňatia slobody s tým, že predchádzajúci trest, ktorý mu bol uložený a bol potom následne zrušený, bol taktiež nepodmienečný trest odňatia slobody. Pre tento trest odňatia slobody, ktorý aj v súčasnosti obžalovaný vykonáva, bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Krajský súd si taktiež vyžiadal aj hodnotenie na obžalovaného z ústavu na výkon trestu , kde v súčasnosti trest vykonáva a z ktorého je potom zrejme, že obžalovaný od príchodu do ústavu sa aktívne podieľa na činnosti pre všeobecný rozvoj osobnosti a s udržiavaním čistoty v ubytovacích a spoločenských priestoroch. Konfliktom sa snaží vyhýbať, voči autorite je rešpektujúci, pričom aj pred pobytom vo výkone trestu odňatia slobody bol trestaný za podvody. Zo záveru hodnotenia vyplýva, že pred nástupom do výkonu trestu nebol zamestnaný, s vonkajším prostredím udržiava kontakt s družkou a deťmi prostredníctvom korešpondencie a balíkov, či návštev.

Z obsahu trestného spisu tiež ďalej vyplýva, že aj odsúdenie OS Liptovský Mikuláš, kde bol odsúdený na 20 mesiacov odňatia slobody, bolo v krátkej dobe po tom, čo sa dopustil predchádzajúcej ďalšej trestnej činnosti. Navyiac už raz a to v r. 2014 OS v Lučenci rozhodol, že upustil od uloženia súhrnného trestu za ďalšiu trestnú činnosť obžalovaného. Za týchto okolností je potom zrejme, že obž. S. E. sústavne pokiaľ bol na slobode páchal trestnú činnosť, išlo o sofistikovanú trestnú činnosť podvodov voči starším osobám, ktoré podvodným konaním obral o peniaze a z týchto peňazí potom zrejme žil a realizoval svoje životné úspory. Preto aj krajský súd v zhode s tým, ako to konštatoval v napadnutom rozsudku prvostupňový súd, je toho názoru, že na nápravu a prevýchovu obžalovaného a na to, aby sa v budúcnosti podobnej závažnej trestnej činnosti nedopúšťal , je potrebné, aby aj za túto trestnú činnosť bol potrestaný, nie aby mal pocit, že nemusí žiadny trest za takúto svoju protiprávnu činnosť vykonať.

Navyiac aj vzhľadom na generálnu prevenciu vo vzťahu k ostatným možným páchatelom, ktorí sa obdobným spôsobom voči starším osobám dopúšťajú trestnej činnosti, je potrebné poukázať, že

spoločnosť takéto protiprávne konanie nemôže tolerovať a že ak sa páchatel takejto trestnej činnosti dopustí protiprávneho konania, bude musieť niesť za takéto konanie aj dôsledok.

Z tohto dôvodu preto krajský súd nemohol akceptovať odvolanie obžalovaného o tom, že uložený trest, ktorý v súčasnosti vykonáva, je dostatočný.

Taktiež sa krajský súd nemohol stotožniť ani s tým, aby pre výkon trestu odňatia slobody obžalovaného zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, keďže je zrejmé, že v súčasnosti je už vo výkone trestu odňatia slobody, tzn. že vykonáva nepodmienečný trest odňatia slobody a preto pre nový trest, ktorý mu bol ukladaný, bol správne zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a ani v tomto smere krajský súd prvostupňový rozsudok nezmenil.

Z týchto dôvodov preto odvolací súd odvolanie obž. S. E. ako nedôvodné postupom podľa § 319 Tr.por. zamietol.

Z týchto dôvodov preto krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.